

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg har været lydhør over for, hvad man har sagt om, at der måske er gået otte dage for meget, før dette forslag er fremsat i folketinget, og jeg er også lydhør over for, at man fra den socialdemokratiske ordførers side har sagt, at man ønsker at få kortlagt, hvad der faktisk er sket i den allersidste tid, men hvis man nu skal være lidt realistisk, så er det nogle meget specielle forsikringer, der er tale om her. Det er forsikringer, som man har kendt i årevis, hvor fordelene har været langt større, end de vil være nu, hvor vi med skattereformen ændrer nogle ganske centrale ting. Samtidig stod der i aftalen af 19. juni 1985, at man fortsat kunne tegne dem.

Jeg tror, det er en bestemt kreds af mennesker, der interesserer sig for disse forsikringer, og de har enten tegnet dem i forvejen, eller også ville de have tegnet dem under alle omstændigheder. At de måske har koncentreret sig om det her i de sidste otte dage på grund af nogle omstændigheder, som er blevet nævnt – jeg ved ikke, om de er rigtige – er da nok muligt, men der er altså ikke tale om, at der pludselig er kommet et stort fradrag og et stort provenutab. Der er simpelt hen sket det, at en fremgangsmåde, som man kunne have brugt i mange år, er blevet koncentreret om ganske kort tid.

Det er selvfølgelig ikke særlig heldigt, men det vigtigste og det centrale og det, som jeg gerne vil fastholde, er, at vi nu fremsætter et lovforslag, som jeg kan forstå at vi har stort set fuld tilslutning til i folketinget, et forslag, som vil fremme forsikringsopsparringen generelt, og som vil sikre pensionsopsparringen også for de mennesker, som kun har en ganske kort periode at sikre sig en pension i, og at denne lov i forbindelse med skattereformen vil gælde i en lang, lang årrække. I denne forbindelse synes jeg, at hvad der sker i løbet af otte dage, absolut må være af mindre betydning.

Jeg er meget glad for og kan fuldt ud tilslutte mig de bemærkninger, hr. Bernhard Baunsgaard kom med i forbindelse med retssikkerheden. Det er bemærkninger, som regeringen deler i hver eneste lille detalje.

Så har der i dag været en diskussion om formuebeskatningen. Jeg erkender, at den hører ikke hjemme, når vi diskuterer en konsekvens af et indkomstskatteforlig, men jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg er enig med hr. Skrumsager Skau i, at formueskatten

er en meget uheldig og absolut ikke attråværdig skat, og de bemærkninger, der er faldet, rummer visse perspektiver. Der var perspektiver i hr. Bernhard Baunsgaards bekræftelse af det radikale partis holdning til formueskatten, og der var vel nok også perspektiver i det, hr. Lykketoft sagde, idet han efterlyste et flertal, som kunne bruges til at udvide formueskattens område. Det siger sig selv, at det er noget, som regeringen på det skarpeste vil vende sig imod.

I øvrigt vil jeg gerne takke for den tilslutning, som dette lovforslag har fået, og hvis der er problemer i det, vil de blive løst under udvalgsbehandlingen. Jeg håber, at lovforslaget meget hurtigt kan blive gennemført.

Lykketoft (S):

Hvis det ikke var, fordi jeg havde ordførertid nu, kunne jeg godt have nøjedes med en kort bemærkning.

Jeg vil bare sige til skatteministeren, at i spørgsmålet om, hvorvidt disse ophørende livsforsikringer er blevet mere eller mindre interessante på det seneste i forhold til skattereformen, mener jeg, skatteministeren glemte 2-3 væsentlige momenter.

For det første lukker vi jo rent faktisk ved aftalen en række andre spekulationsmuligheder. For det andet er det sådan, at der i aftalen er lavet en meget langtrækkende overgangsordning for folk med store kapitalindkomster. De kommer ikke ned på en beskatning på 50 pct., så de vil fortsat have en interesse i at finde spekulationsmuligheder som denne. Yderligere betaler de formueskat, og det vil jeg godt vædde på at de fortsat kommer til uanset disse galleriforestillinger, vi har set fra borgerlig side i dag, for man finder ikke 1 mia kr. på en bare nogenlunde acceptabel måde. Man går heller ikke hen, som hr. Bernhard Baunsgaard var lige ved at foreslå det, og forhøjer afgifterne på en række varer, som 4 millioner vælgere bruger, for at fjerne en skat, som betales af 30.000 af dem, der har de største værdier her i landet. Det finder ikke engang det borgerlige flertal på. Der er så stor urimelighed i det, at det forbyder sig selv, det vil jeg godt love.

Derudover vil jeg sige, at interessen omkring det her er ikke blevet mindre, fordi vi har lavet skatteforliget, for de mennesker, der for alvor kan spekulere. Det er selvfølgelig